

Ja hi som, una nova paraula que vés a saber què vol dir! La paraula és nova, el fet és antic; si bé ara sembla que algunes empreses l'estan posant de moda.

“Mobbing” vol dir una cosa semblant a pressionar una persona, demanant-li més feina de la que pot fer, o en unes condicions de treball insuportables, o provocant un cansament que minvi llurs capacitats, fins fer-lo fidel i sotmès. Si no aguanta el van empaitant fins a la depressió o la marxa voluntària del treball.

Qui no coneix gent que, en més o menys grau, no hagi patit “mobbing”? Sempre enfeinats, mai surten a l'hora, l'ordinador ple de treballs que es van sumant, fan mala cara, no s'atreveixen a dir res, descarreguen els mals humors a casa o amb la parella, si tenen fills mai els veuen, han d'anar al psiquiatra, si són creients no hi ha temps ni de pregar ni d'anar a cap celebració,... en fi, **“el mercat” els ha marcat**. Com és evident no parlem de dropos desvagats, anomenats també “mantes”. Això és una altra cosa.

Per alliberar-se, el que està patint “mobbing” segurament ha de fer un camí de llibertat interior, i també de connexió laboral amb estaments que l'ajudin a defensar els seus drets.

Quina por això d'esdevenir lliure! Però, mentrestant, vas perdent la salut, el cor et fa pampallugues i, de veritat, això no és vida, per molt que et paguin. El Regne de Déu no va per aquí.

(Ampliació: Tessalonicens 5, 12-21).

- reconegueu l'esforç d'aquells que treballen entre vosaltres.
 - viviu en pau entre vosaltres.
 - animeu els temorencs, feu-vos càrrec dels febles.
 - Examineu-ho tot, i quedeu-vos amb el que és bo.
-